

[Poul Møller.]

stedet for i 1962. Det ville være en fordel for dem, der mangler penge til investering i deres bedrifter.“

For os — vi er jo ræsonnable også i denne sag — er det ikke afgørende, om det bliver i 1958 eller 1959, og nu spørger jeg det ærede medlem hr. A. C. Normann, om han vil støtte et forslag om, at disse obligationer udleveres i 1959, således som han sagde i Hovborg.

Så er der det ærede medlem hr. Niels Andersen, der krøb uden om den varme grød i denne sag. Han kom ikke ind på sine gode betragtninger fra sommerens artikler, men jeg må måske minde om en artikel i Jyllandsposten torsdag den 7. august. Den havde til overskrift: Stabiliseringslånets følger og skatterne, og er skrevet af det ærede medlem hr. Niels Andersen, og den slutter således om forslaget om at udlevere obligationerne nu:

„En foranstaltning af omtalte art kræver imidlertid en lovændring, som jo vanskeligt kan finde sted, inden folketinget atter træder sammen.“

Jeg afbryder her citatet. Det ærede medlem havde egentlig ønske om allerede at gøre det i august, men vi måtte altså vente, til folketinget trådte sammen. Videre står der:

„Derfor må vi håbe, at den gunstige økonomiske udvikling fortsætter og understøtter den tanke, der er fremført vedrørende stabiliseringslånet, så der kan fremsættes lovforslag herom så snart som muligt i det nye folketingsår.“

Nu vil jeg gerne spørge det ærede medlem hr. Niels Andersen, om han vil støtte et sådant forslag, hvis vi skulle fremsætte det. Vi fremsatte forslag vedrørende tvangslånet i foråret, men vi er trætte af at komme med lovforslag, som ikke kan gennemføres. Denne artikel viser imidlertid, at der var vilje til stede fra retsforbundets side, og jeg ved ikke af, at der i den økonomiske udvikling — det vil jeg gerne spørge det ærede medlem om, for han tager jo forbehold over for den økonomiske udvikling — i tiden siden august er sket noget, som kan gøre, at det ærede medlem nu ikke mener, at vi skal gennemføre et sådant lovforslag. Jeg håber derfor, vi kan enes om en sådan lovændring og få tilsagn om det i dag.

Så vil jeg gerne sige til den højtærede finansminister, som var inde på, at der ville ske en forbrugsudvidelse, hvis tvangslånsobligationerne blev udleveret nu, at det vil der måske nok, men det vil der også i 1962, og jeg er overbevist om, at vi skal lade være at tro, at forholdene bliver bedre, fordi vi foretager en udskydelse. Disse obligationer skal jo ud, og den dag de kommer ud, vil det påvirke forbruget i et vist omfang, men samtidig vil det påvirke investeringerne på en heldig måde, idet der vil blive brugt penge til investeringer. Jeg vil derfor spørge den højtærede finansminister: hvorfor skulle det være mere risikabelt at udlevere obligationerne i 1959 end i 1962, hvor de skal ud?

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup var inde på spørgsmålet om tvangslånets investeringsfremmende virkning. Jeg ved godt, det er en betragtning, som det ærede medlem har gjort gældende mange gange, og hvori han delvis støttes af den højtærede finansminister, at tvangslånet ligefrem skulle have fremmet investeringen. Det ærede medlems argumentation er den, at det har skabt en forbrugsnedgang og dermed en forøgelse af opsparingen og investeringen. Nu vil jeg gerne spørge det ærede medlem, som jo har lugtet til nationaløkonomien: tror det ærede medlem, at enhver form for forbrugshæmning fremmer investeringerne? Er det ærede medlem ikke enig med mig i, at man også kan presse forbruget så stærkt ned, at investeringerne derved hæmmes? Især når man nærmer sig perioder som den, vi har været inde i, hvor højkonjunktoren er forbi og man går ind i en lavkonjunkturudvikling, vil en stærk forbrugshæmmende politik naturligvis medføre nedgang i investeringerne. Det afgørende er, om det, man investerer i, er produktivt, om det — for at bruge en socialdemokratisk vending — er profitabelt at investere, om man har chance for at få solgt de varer, man skal omsætte sine investeringer i.

Dernæst nogle bemærkninger om skatterne. Det ærede medlem hr. A. C. Normann var inde på en meget dristig betragtning, især når man tænker på, hvad der står i åbningstalen, den betragtning nemlig, at det konservative folkeparti havde foreslået en omsætningsafgift, der ikke kunne fradrages i selvangivelsen; dermed mente det ærede